

15. SRPNA U NÁS

ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA

Slovenskí ochotníci na Jiráskovom Hronove

Celoštátne prehliadky najvyššejších divadelných ochotníckych súborov v Hronove stali sa najmä v posledných rokoch stredom pozornosti a srdečného záujmu nielen u divadelných ochotníkov českých krajov, ale plne zaujali a čím ďalej tým viac zaujímajú aj divadelných pracovníkov v súboroch slovenských. Vystúpiť na Jiráskovom Hronove je dnes túžbou a najtajnejším snom každého nášho ochotníckeho divadelníka. U nejedného nášho súboru je účasť na Hronove jedným zo silných podnetov k sústavnému zvyšovaniu umeleckej úrovne predstavení, ako aj k zlepšeniu repertoárovej politiky. Je prirodzené, že toto zvyšovanie umeleckej úrovne celej ochotníckej divadelnej práce vyžaduje vyspelých, odborne pripravených režisérov, i vedúcich súborov, tvorivých hercov a pre vec zapálených organizačných pracovníkov. Pretože naši ochotníci pochopili, že Jiráskove Hronovy sú pre divadelných pracovníkov dobrou školou a pomocníkom k nadobudnutiu odbornosti v divadelnej práci, zvyšuje sa z roka na rok počet návštevníkov — jednotlivcov i celých súborov na Hronove, hoci na prehliadke nevystupujú. Účasťou na predstaveniach, diskusiách, účasťou v krúžkoch i v pléne a návštevou ostatných podujatí a akcií v priebehu Jiráskovho Hronova snažia sa rozširovať svoje vedomosti a skúsenosti a prenášať ich do svojej divadelnej praxe.

Hoci počet návštevníkov Hronova zo Slovenska v posledných rokoch podstatne vzrástol, predsa nemôžeme tento stav považovať za dostatočný. Najmä nie všetky okresné osvetové domy na Slovensku pochopili význam účasti na hronovskej prehliadke pre ochotníckych divadelníkov ako aj profesionálnych metodických pracovníkov. Viac pozornosti tejto otázke mali venovať i odbory školstva a kultúry rád ONV. Ba ani mnohé závody a ostatné spoločenské organizácie s dobre prosperujúcimi divadelnými súbormi neurobili svoje.

Mnohé z inscenácií slovenských súborov na Hronove zanechali u návštevníkov ten najlepší dojem a dodnes žijú v ich pamäti. Takými boli napr. Mňačkove Mosty na východ divadelného súboru Timrava z Lučene, Tajovského Ženský zákon hraný ochotníkmi z Korytného, Gogoľova Ženba v prevedení súboru z Povážskej Bystrice, Bukovčanovo Surovô drevo, hrané divadelným súborom Potravnár z Trebišova, Dobrodružstvo pri občinkoch a Proščaňa v inscenácii divadelného súboru OÚNZ v Liptovskom Mikuláši i inscenácie súborov z Púchova, Banskej Bystrice, Trenčína a iné.

Aj keď niektoré zo slovenských inscenácií na Hronove „nevyšli“, mali aspoň tú kladnú stránku, tak pre súbory, ako aj pre pracovníkov, ktorí sa majú starať o rast našich súborov, lebo odhalili nedostatky, ktoré stále hatia rozvoj ochotníckeho divadla na Slovensku.

Tohtoroční účastníci Jiráskova Hronova zo Slovenska snažili sa pripraviť čo najdostojnejšie inscenácie tak, aby nezaostali v umeleckom vyznení predstavení za svojimi českými súdruhmi. Veríme, že ich úsilie nebolo daromné a že sa im podarí splniť tie požiadavky, ktoré sa na účastníkov Jiráskovho Hronova kladú.

Anna Krčulová — Štefan Mako

A·M·B o XXX. JH.

- ▲ Jiráskuv Hronov dosáhl XXX. ročníkem podivuhodně úrovně. Shledávám se zde s dvojím Hronovem.
- ▲ Jeden Hronov probíhá tam v Jiráskově divadle na představeních. Druhý Hronov se odehrává zde v dělnickém klubu na diskusích.
- ▲ Tam je plně hlediště. Avšak i zde je plně hlediště. Tam jsme svědky uměleckých činů lidových divadelníků dneška. Zde jsme svědky dychtivých úvah zaměřených k zítřku.
- ▲ V Jiráskově divadle se díváme na živou přítomnost, zde v dělnickém klubu do budoucnosti.
- ▲ Tento dvojí Hronov dorostl XXX. ročníkem do podoby jediného Hronova: Stal se Jiráskovým Hronovem ochotnického divadla socialismu.

A. M. BROUSIL NA PRVNÍ DISKUSI
XXX. JH 14. SRPNA 1960

ÚPS - D zasedal

Včera v neděli 14. 8. se konalo rozšířené zasedání ústředního poradního sboru pro divadlo. Projednalo přípravu celostátního aktivu divadelních ochotníků, který se bude konat v neděli 21. srpna.

Rozloučení s Jaroměřskými

Včera ve 14.30 hod., před odjezdem Divadelního souboru „Vrchlický“ ZK Mír v Jaroměři se v zasedací síni MNV v Hronově konalo slavnostní rozloučení. S ochotníky se rozloučili zástupce přípravného výboru Jiráskova Hronova s. Cervinka a za MNV s. Škoda. Vladimír Semelka poděkoval souboru jménem ústředního poradního sboru pro divadlo za to, že se svého úkolu, nacvičit Jiráskovu Kolébku, ujal s takovým nadšením a že se s ním v tak krátkém čase čestně vypořádá. (hč)

KAMELOTI

Nevím odkud se berou, ale jsou prostě všude. Číhají na nádraží, v parku, na koupališti, na ulicích chodí v zástupu a jsou prostě neodolatelní. „Právě vyšlo nové číslo časopisu U nás, kupte si program, kupte si odznak XXX. JH.“

Bůhví, kde se naučili tak sugestivně nabízet své zboží. Jsou mladí a ani jejich rodiče možná nepamatují kameloty, kteří před válkou nabízelí své Večerníky, Telegrafy, Expresy a A-Zety na Václavském náměstí. Určitě to ani dědečkové hronovských kamelotů nemohli činit s větší

vehementí. Rozhodně však bez onoho půvabu, který mají dnešní kameloti hronovští.

Ten, který mne přemlouval na nádraží, bral své „popolání“ nesmírně vážně. Ujistil mne, že u raného rychlíku udělá jistě dobrý „kšeft“, protože přijede soubor. Svěřil se mi, že bude prodávat do jedenácté hodiny, pak doma zavře odznaky a hronovský deník, „aby mu ho brácha odpoledne nerozprodal.“

Jsou ovšem i drobně querilly mezi kameloty. Vytáhli kluk přátelsky nabídal malou divenku, aby „mu šla z rájónu.“

*Nové divadlo DO kapitána Jaroše Mělník:
Oldřich Daněk — Pohled do očí (Foto Karel Minc)*

CO VY NA TO?

Otevíráme anketu, v níž chceme požádat nejroznější účastníky XXX. JH, aby nám sdělili své dojmy a poznatky z tohoto jubilejního ochotnického festivalu. Jako první odpovídá soudruh Láda Lhota z Prahy, člen představení ústředního poradního sboru.

Co soudíš o letošním JH?

Nemohu ještě hovořit o celkové úrovni. Stojíme teprve na prahu. Láda mne však pěstrost repertoáru a jeho neohrabanost. Škoda, že nejsou zastoupeny veselohry. Je velmi překvapující, kolik zde letos vidíme nových mladých tváří. A ještě potěšitelnější je, s jakým zápletem se ti mladí hned první den pustili do diskuse. Mám radost, že přes všechno sčítání jsou dnes mladí stejně zapálení pro divadlo, jako kdysi my. Po stránce organizační považuji za správné, že letos se hrající soubory v Hronově nejenom slavnostně vítají, ale že stejná pozornost je věnována i jejich rozloučení před odjezdem. Je to hezká tečka za jejich snažením a práci, kterými náš pobyt v Hronově obohatili. A myslím, že i soubory samy po tak milém rozloučení se s daleko větší chutí pustí do nové činnosti.

z diskuse

Po desáté hodině zahajoval před zaplněným sálem ZK Šmeralových závodů s. Jaroslav Tumlíř první diskusi plně hronovských návštěvníků o představení Jiráskovy Kolébky. Prof. dr. Klementina Rektorisová pak v úvodním slovu velmi promyšleně označila cesty, jimiž se diskuse měla ubírat, chtěla-li dojít k jádru problematiky jaraměřské inscenace. Bylo možno už jen úporně hledat společnými silami odpovědi na otázky, jež byly chytré položeny tak, aby odhalovaly některé hlavní rozpory inscenace, jako nepřesnost konfliktu nebo nejednotnost základního inscenačního záměru i stylu.

Kritika diskutujících mířila pak především proti stylové nesourodosti představení, proti jazykové nekultivovanosti a k problému organického spojení scénické hudby s jevištními složkami inscenace. V závěru zaujal plénum Vladimír Semrád svým nástinem dramaturgického rozboru Kolébky a poukazem na možnosti nového, současně aktuálního výkladu Jiráskova dramatického žertu.

Diskusi uzavřel s. J. Tumlíř poděkováním Jaroměřským za splnění závažného a obtížného úkolu a oceněním poctivé práce souboru na hře. Při souhrnu hlavního předmětu diskuse řekl:

„Dnes, kdy na ochotnickém jevišti pevně zakotvila současná hra a z valné části i moderní inscenační způsoby, je třeba se zamýšlet nad tím, jak vrátit do ochotnického repertoáru živé hry klasického odkazu, aby vedle současných her nebyly jen mumifikovanou slavnostní podívanou, ale dílem stále plantostí a ve svých niterných zdrojích vždy aktuální.“

To se týká především Jirásků, který ve všech svých dílech vidí lid, pramen zdravé síly, tu část společnosti, se kterou je právo a pravda. Proto tím spíše musíme stát o to, aby právě Jiráskova díla byla v jedné linii s prací současných autorů. Nejde nám ovšem o samoúčelné experimenty, ale o uvážlivý postup. Zdá se, že takový je úkol, který před námi stojí.“ (tz)

Daňkův dialog dvou generací

Daňkova hra *Pohled do očí* je vlastně mimořádným úkolem pro ochotnický soubor. Nemyslím tím jen obtížnou jevištní techniku a způsob, jakým text teče z formy filmových scénářů. Řetěz epizodních postav, které se vynořují ze vzpomínek Olgy Vančurové, osvětluje vždy novým způsobem zaměřený starý obraz. Každá z těchto postav přidává vlastní charakteristiku k portrétu neobyčejného člověka. Za nejtěžší považují zvládnutí moderního dialogu, hladce plynoucího v dobře zachycených hovorových obrazech. Dialog se úzkostlivě vyhýbá patosu a přece se vždy znovu vrací k témuž bodu, k téže vzrušující otázce, k jednomu ústřednímu problému. To lze překonat jen přísnou hereckou kázní, ztotožnit se s postavou a každý sám sobě — znovu a znovu si dávat palčivou otázku, zda se můžeme podívat zpřímá, z očí do očí...

Mělnický soubor se po mnohaleté úsilovné práci dostal na Hronov. A právě ten zvyk pravidelné a pečlivé práce na kterékoli inscenaci, myslím nejvyšší klad souboru, dokázal nakonec vytvořit představení vzácně vyrovnané. Nejsou tu laciná místa. V inscenaci této hry číhají vždy dvě nebezpečí: sentimentalita a šedivost. Neobjevila se ve včerejším představení. Režiséru M. Vaňkovi se podařilo vytvořit citlivou atmosféru pro jednotlivé epizody a sevřít jednotlivé články v pevném pojetí, které doneslo ústřední myšlenku až k vrcholu, k závěru.

V představení se vedle zkušených herců (B. Vondrovicové, V. Žižky, St. Ptáčka, M. Vaňka, S. Kapalinové) objevili v celé řadě epizod nováčkové. A přece nám tu tak málo vadil nedostatek rutiny. Soubor hrou sám na sobě vykonal obrovský kus ideové práce. Zdálo se mi, že právě ti mladí tu chtěli říci své slovo za generaci třicátníků, sklíčených pocitem, že žijí z výsledků bojů svých otců, že by se oněm hrdinům minulé generace tak rádi podobali a přitom se jim zdá, že všední den jim k tomu dává tak málo příležitosti.

Vedle čelného výkonu V. Žižky v Martinu Vlachovi, pravdivě prostém a zralém i hereckou technikou, se tu v herecké práci podařilo dosáhnout účyného výsledku právě v epizodách — esesáckého dozorce, Viardina, kádrováka Kalabuse. Zkrátka, zmizely malé role a zůstaly postavy.

S. Dolanská

ROZHLÉDNĚME SE!

Prázdné plochy, které zbyly na pověstném domě před divadlem.

Vypadají jako vykládky chudíků — i když jubilejní — výzdoby letošního Hronova.

Loni tu návštěvníci Hronova našli zajímavou mapu, která ukazovala, jaká velká řada festivalů a přehlídek proběhla u nás v minulém roce. Byla to poučná mapa. A letos? Soudružka Rektorisová zpracovala řadu součástí své práce o historii Hronovů také přehled, který ukazuje, které soubory kdy hrály na Jiráskových Hronovech. Přehled, který přímo volá po aratickém zpracování do mapy Československé socialistické republiky. Škoda, přeskáda, že přehled leží několik měsíců ve stole organizátorů letošního Hronova. Kolik úvah mohla podniknout z něj zpracovaná mapa. — Zatím tedy prázdná

hronov

oškvlivá stěna a trosky loňské výzdoby volají. Volají po něčem, co by dalo podnět k přemýšlení. Sem by měla být obrácena pozornost těch, kteří se za rok budou zamýšlet nad výzdobou. I při výzdobě by se mělo totiž myslet na koncepci Jiráskova Hronova. Vzpomeňme na loňské výklady o práci ochotníků v jednotlivých krajích, vzpomeňme na výklad, ukazující formy a výsledky práce ochotníků v broumovském okrese. Ano, hodně toho chybí v ulicích Hronova, abychom našli alespoň nápodobu toho, že jsme na jubilejním Jiráskově Hronově.

(iv)

Zcela stručně - aby bylo jasno

Proč není na jubilejním JH slibovaná výstava „Třicet Jiráskových Hronovů“? Připravit Jiráskův Hronov, to znamená zdolat v průběhu roku stovky jednotlivých drobných i větších úkolů. Právě bychom viděli dlouhou řadu v rozpisu, na kterém se dohodli v ústřední komisi lidové tvořivosti zástupci vyhlášených s ÚDLT a přípravným výborem. Nu a úkol připravit výstavu tu dostal právě přípravný výbor. To bylo v zimě 1959. Ale teprve v jarních měsících se pomalu přípravný výbor rozhodoval k přípravě. A udělat dobrou výstavu o třiceti Jiráskových Hronovech — to znamená teprve bylo zadáváno zpracování libreta, už tehdy se jasně rýsovalo, že výstava nebude. Vždyť soustředění a správné vybrání materiálů k takové výstavě — nelze ani za týden, ani za měsíc. Tím méně za situace, kdy u nás zatím neexistuje žádný archiv ochotnického divadla, ani odborně vedený archiv Jiráskových Hronovů. Není-li výstava, je tu alespoň dobré předsevzetí přípravného výboru hledat po letošním Hronově zkrátit s přípravou výstavy, která tedy bude moci zachytit i výsledky letošního jubilejního JH. (iv)

slovo o souboru VELKÉ ÚKOLY - VELKÝ CÍL

Hronovské obecnstvo uvidí na dnešním odpoledním představení šestnáctou reprizu Hlubokých kořenů v provedení souboru ZK Jana Švermy z Podbrezové. Je to prvý ze tří slovenských souborů (jeden z nich je divadlo poezie), které uvidí diváci XXX. JH. Soubor je stejně mladý jako naše republika — je mu letos patnáct let.

Pracuje v prostředí velkého závodu, kde běží provoz na tři směny. Jeho členy jsou většinou dělníci a jejich pracovní zaneprázdnění klade na práci v divadelním souboru nejednu překážku. A tak mnozí z členů chodí po směně na zkoušku a pak se vracejí i třicet kilometrů domů.

Není-li tohle vysvědčení o zájmu na výbornou? Co všechno soubor dělá? V první řadě hraje divadlo, pořádá estrády pro patronátní družstva, zajíždí hrát do obcí, kde bydlí příslušníci brigád socialistické práce ze závodu, má dvanáct premiér ročně ve vlastním loutkovém divadle, obhospodařuje dvě relace denně v závodním rozhlase.

Tady bychom se měli na chvíli zastavit. Závodní rozhlas je pro mnohé divadelní soubory ještě pole neorané. A tam by se mohla a měla projevit jejich iniciativa v pomoci závodnímu výboru. Co dělá divadelní soubor z Podbrezové v rozhlase? Relace, v nichž satirickou formou řeší otázky svého pracoviště, které stojí za pokárání: absenci, špatnou pracovní morálku, „zdravé nemocné“, výrobu zmetků atd.

Závod má vlastní pionýrskou chatu a pro ni obstarává pro každý turnus

Arnaud d'Usseau - James Gow: Hlboké korene v nastudování souboru ZK Švermových železiarní, Podbrezová

program. Pořádá dětská odpoledne, metodicky radí souborům z patronátních družstev. Odtud také v nejednom případě čerpá své herecké posily.

Závodní klub má dva divadelní soubory: začátečnický (ČSM) a pokročilý. V začátečnickém má líheň nových talentů. A svazácký soubor je zase čerpá ze souboru místní deviletky, nad nímž má závodní klub patronát.

Zdalo by se, že je toho na jeden soubor dost, ale ještě nejsme u konce. Ve strojírnách Jana Švermy (letos je závodu 120 let a již pětkrát byl vyznamenán Rudým praporem vlády a ÚRO) je celá řada rudých koutků a pro ně divadelní soubor připravuje kulturní programy. K tomu

si uvědomme, kolikrát do roka přijde někdo ze závodní organizace KSČ nebo z výboru ROH, aby byl uspořádán kulturní večer k výročí Února, k MDŽ, dožinkám, VŘSR, atd., atd.

Na otázku, proč si soubor vybral právě Hluboké kořeny, odpověděl vedoucí souboru: Protože se znovu ve světě objevuje vlna rasismu a protože je třeba proti ní bojovat. A my divadelníci tak činíme z prken jeviště.

Je to nesnádná hra. Ale jenom na nesnádných úkolech může soubor růst. Jenom v těžkých úkolech lze dosáhnout vyšší úrovně. A cílem souboru ZK Jana Švermy z Podbrezové je vyrovnat se profesionálním souborům, které k nim zajíždějí na pohostinská představení. jh

◆◆◆◆ Z PRÁCE DISKUSNÍCH KROUŽKŮ ◆◆◆◆

V neděli dopoledne se tedy poprvé sešly odborné diskusní kroužky. Už první den práce nepochybně potvrdil opodstatněnost tohoto nového zařízení, jež velmi posiluje pracovní a studijní charakter letošní hronovské přehlídky.

Domníváme se však, že pro úplné využití všech možností, které kroužky svým účastníkům dávají, bude třeba v dalších dnech dbát zejména o přesné příchody do kroužků, aby tak jako včera v hereckém, nebyla diskuse stále rušena.

Považovali bychom také za správné, kdyby jednotlivé kroužky tlumočily své názory a své závěry na diskusi plenární. Mohou vystupovat hned na jejím počátku a mohou ovlivňovat tak solidní odbornou úroveň plenární diskuse. Včerejšek ukázal, že toho bude patrně často třeba. (tz)

Kroužky odborné kritiky, které jsme v neděli ráno navštívili na společném zahajovacím schůzce, pracují za vedení soudruhů dr. Milana Obsta a dr. Stanislava Zvoníčka.

Již v úvodním pohovoru se ukázala nesmírná potřeba, aby byla závažnost dobré ochotnické kritiky. Vždyť správná kritika je nezbytnou společenskou nutností každé a tím více umělecké práce. Proto i ochotnické divadelnictví musí v sobě obsahovat nezbytně i kritickou činnost. Oba kroužky odborné kritiky si vzaly za úkol zabývat se technikou této práce, jejím účelným zaměřením a správnou formou. Pracovní postup bude vycházet ze zhlédnu-

tých představení, která budou hodnocena vlastními kritickými soubory a dále bude diskutováno o kritických představeních, uveřejněných v tomto zpravodaji. Pestrost a zajímavost práce bude zvýšena samostatnými písemnými referáty jednotlivých členů kroužků. Poučnými a atraktivními jistě budou i pokusy o mluvené kritické projevy, u nichž s. red. Pober slíbil spolupráci nahrávacího vozu Čs. rozhlasu.

O účast na diskusích v obou kroužcích byli požádáni i novináři a profesionální divadelníci, kteří jsou na letošním Jiráskově Hronově.

Věříme proto, že práce seminářů ochotnické kritiky bude pro frekventy velmi podnětná a přejeme jí pro nás tolik potřebné, dobré výsledky. (rak)

O výstavě divadelní fotografie

Včera dopoledne byla zahájena a otevřena výstava DIVADELNÍ FOTOGRAFIE 1960. Je instalována v malém sálku Jiráskova divadla. A byl to jistě jeden z nejpříjemnějších činů prvního dne celostátní přehlídky divadelních ochotnických souborů. Překvapivě početná účast návštěvníků vyslechla s pozorností úvodní poznámku dr. Milana Obsta o významu fotografie pro divadlo, pro zachycení dějů a scén na jevištích. Poukázal s důrazem na potřebnost archívovat fotografické záznamy ve všech ochotnických souborech. A výstava sama dává i jasnou odpověď mnohým fotoamatérům, kteří pracují mezi ochotníky, jaký má výsledek snímek dokumentární a na druhé straně i zájem o tvořivé a výtvarné zpracování scénických i hereckých situací. Bezsporně je to výstavka velmi poučná a jistě pro nás potřebná. Při této příležitosti bychom měli uvážovat o možnostech uspořádání výstavy fotografických prací z řad amatérů, kteří se vážně zajímají o divadelní fotografii v ochotnických souborech. Mohlo by to být za rok nebo i později. Samozřejmě v Hronově. Uskuteční někdo takovou soutěž? (iz)

● Umělecká skupina ARAGON, Praha: Nechte si chutnat (Foto K. Minc)

Slova uznání i odpovědnosti

Zasloužilý umělec Jiří Steimar, jeden z milých hostů JH, vystoupil na diskusi o inscenaci Jiráskovy Kolébky souboru „Vrchlický“ z Jaroměře projevem, v němž se vyznával ze svého dávného přátelského vztahu k ochotnické práci. Z jeho zajímavých a v mnohém poučných postřehů vyjímáme několik myšlenek:

„Pokrok, který ochotnické divadlo v posledních letech udělalo, je obdivuhodný. Nechci být kacířským vůči profesionálům, ale myslím, že půjde-li to tak dál, budou se muset profesionálové také trochu povytáhnout.“

To je velká chvála a pozor, abyste nezpyšněli. Není větší kletby, než se

stát domýšlivým. Myslím, že harmonii mezi ochotníky a profesionály v minulých dobách často narušovala právě přílišná domýšlivost ochotníků. To mne vždycky bolelo.

Já vždycky sympatizoval s ochotníky a vím, co ochotnické divadlo pro venkov znamenalo. Ochotnictvo jde milovými kroky dopředu a právě hronovská soutěživost vyvolává snahu po lepších výkonech. Tedy vám všem hodně zdraví, hodně zdaru a hodně rozumného přístupu k vaší práci.“

Československý rozhlas o XXX. JH

PRAHA — Již koncem června informoval rozhlas své posluchače o programu letošního jubilejního Jiráskova Hronova. Týden před zahájením jsme vyslechli relaci o přípravách na tento festival v Hronově a v předvečer zahájení poznámku o dramaturgii. Od zahájení až do dnešního poledne bylo vysíláno celkem osm materiálů. Mezi nimi byla i včerejší reportážní zkratka ze zahájení a rozhovor s vedoucím souboru z Jaroměře.

V plánu vysílání jsou i nadále pravidelná zpravodajství, podávaná dvakrát až třikrát denně, a kromě nich delší pořady jako například: o slovenských souborech na Jiráskově Hronovu, o malých formách a o pionýrech, kteří pomáhali a pomáhají organizátorům přehlídky. Rovněž dvě pětiminutovky Zrcadla kultury jsou věnovány Jiráskovu Hronovu. Závěrečný komentář bude vyslán dne 28. srpna.

BRATISLAVA vysílá a bude vysílat pravidelná zpravodajství. Kromě toho je ústřední ochotnická přehlídka tématem tří pravidelných palnáctiminutových relací a jedné pětiminutovky. Vedle nich mají být vysílány i fejetony, literární obrázky a rozhovory s místními občany.

Hlavní problém z inscenace Kolébky: Stavěli za Karla IV. hnojny a hrady z cihel? Textová úrava — nový, společensky nezavadný termín, který byl použit v jedné z diskusí a který všem ochotnickým kritikům vřele doporučujeme.

„Já tyhle stylizované a hrané děkovčky herců nemám rád“, prohlásil jeden z návštěvníků sobotního představení. „Mně to připadá, jako kdybych šel poděkovat lékaři, že mne vyléčil a on mně místo podání ruky, vláčí injekci.“

POSBÍRÁNO V KROUŽCÍCH:

„Dobronička mi k pohybové chůzi hlasově neseďel.“

„Proč by Alena měla být cudná k apotekáři, když nebyla cudná ke králi.“

„Von maskér purkrabího špatně připravil pro ten zlej výraz.“

„U NÁS“ — ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA — Vydává Ústřední dům lidové tvorivosti v Praze spolu s přípravným výborem XXX. JH. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Vedoucí redaktor dr. Pavel Vavruha. Výtvarná spolupráce Jiří Zhuba. Technický redaktor Vladislav Vlk. — Distribuci provádí OD Náchod. Tiskne Jiskra, tiskárna závody, n. p. Pardubice, provoz 24 Hronov.

Cena 50 haléřů.

DNEŠ

HRONOV

14.30 Rozloučení se souborem na MNV
15.00 Sál sokolovny
Loutková scéna ZK Družba, Smiřice
J. a H. Lamkoví: KRÁL ABECEDA
15.30 ZK SZ Podbrezová
20.00 HLBOKÉ KORENE
20.30 Sokolské sady - přírodní kino:
Film NSR „Velké pokušení“
21.00 Velký sál ZK SZ ve Slavii
Beseda se souborem

NÁCHOD

20.00 Hikmet: Damoklův meč
20.00 Večer komorní hudby - zámecká terasa

ZÍTRA

HRONOV

8.00 Práce v odborných kroužcích
8.30 Vycházka z Komenského náměstí
Hronovem po stopách „U nás“
10-13.30 Diskuse v plénu
14.30 Rozloučení se souborem na MNV
15.30 ZK Svit Gottwaldov
20.00 N. Hikmet: DAMOKLŮV MEČ
20.15 Komenského náměstí
Astronomický výlet na Turav
Odjezd a návrat autobusem
20.30 Sady „U pramenů“
Promítání krátkých filmů a diapozitivů
o Hronovu a Náchodu
21.00 Velký sál ZK SZ ve Slavii
Beseda se souborem

NÁCHOD

20.00 Hrajeme kabaret
Marcel: Nechte si chutnat

Malý oznamovatel

Vyměním kolébku za Damoklův meč.
Zn.: ARISTOKRAT

Veselohru zařadíme ihned. Může být i na mostě.

Zn.: VÝBĚROVÁ POROTA

Připravuji individuálně na diskuse v plénu pod značkou:

POHLED DO OČI

Správně vyhmátnuté postavy prodáváme za sníženou cenu.

Zn.: ODJÍZDĚJÍCÍ SOUBOR